

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/67/EF

af 18. juli 2002

om mærkning af levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens direktiv 2001/101/EF⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kinin og koffein anvendes til fremstilling eller tilberedning af visse levnedsmidler enten som aroma eller, navnlig for koffeins vedkommende, som ingrediens. For de fleste forbrugere indebærer et moderat forbrug af de pågældende stoffer ikke sundhedsrisici.
- (2) Ifølge Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidlers konklusioner er der fra et toksikologisk synspunkt ingen indvendinger imod, at kinin fortsat anvendes op til en vis grænse i bitre drikkevarer. Der kan dog være kontraindikation mod forbrug af kinin hos visse personer af medicinske grunde eller på grund af overfølsomhed over for stoffet.
- (3) Hvad angår koffein konkluderede Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler i sin udtalelse af 21. januar 1999 om koffein og andre stoffer, der anvendes som ingredienser i såkaldte »energidrikke«, at der for voksne, undtagen gravide kvinder, ikke var anledning til bekymring over energidrikkenes bidrag til det samlede forbrug af koffein, ud fra den forudsætning at energidrikkerne substituerer andre koffeinkilder. For børns vedkommende kan et forhøjet dagligt indtag af koffein, som indebærer et vist forbrug af koffein pr. dag, imidlertid medføre momentane adfærdsforandringer, f.eks. forøget uro, irritabilitet, nervøsitet eller angst. Komitéen mener endvidere, at der ved graviditet bør rådes til nedsat forbrug af koffein.
- (4) Udtalelserne viser, at der er behov for en mærkning, som klart oplyser forbrugeren om eventuel forekomst af kinin eller koffein i et levnedsmiddel, og som for koffeins vedkommende indeholder en advarsel og en angivelse af indholdet, hvis dette udgør mere end en nærmere bestemt grænse, for drikkevarer, hvori koffein ikke naturligt forekommer.

- (5) Direktiv 2000/13/EF indeholder ikke krav om, at aromaer anføres i ingredienslisten med deres specifikke navn. Når kinin eller koffein anvendes som aroma, er det altså tilladt ikke at angive deres navn i ingredienslisten. Selv om koffein anføres under dette navn i ingredienslisten, er der desuden ikke noget krav om angivelse af indholdet i tilfælde af højt indhold.
- (6) Visse medlemsstater har indført national lovgivning, der gør det obligatorisk at nævne forekomst af kinin og/eller koffein på mærkningen af de levnedsmidler, som indeholder stofferne, og i visse tilfælde at angive koffeinindholdet sammen med en advarsel. At der findes og anvendes sådanne nationale forskrifter, medfører tekniske hindringer for handelen med de pågældende levnedsmidler inden for Fællesskabet.
- (7) For at oplyse samtlige forbrugere i Fællesskabet og for at fremme de pågældende varers frie bevægelighed bør der derfor indføres harmoniserede bestemmelser for levnedsmidler, der indeholder kinin, og levnedsmidler, der indeholder koffein. Bestemmelserne bør indeholde krav om obligatoriske oplysninger på mærkningen, som supplerer kravene i direktiv 2000/13/EF.
- (8) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Uanset artikel 6, stk. 6, andet afsnit, tredje led, i direktiv 2000/13/EF angives kinin og/eller koffein, der anvendes som aroma ved fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, ved deres specifikke navn i ingredienslisten omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i direktiv 2000/13/EF umiddelbart efter betegnelsen »aroma«.

Artikel 2

1. Hvis en drikkevare, der er bestemt til forbrug uden yderligere forarbejdning eller tilberedning end rekonstituering af et koncentreret eller tørret produkt, indeholder mere koffein end 150 mg/l, uanset kilden, skal følgende oplysning fremgå af mærkningen i samme synsfelt som drikkevarens salgsbetegnelse: »Højt koffeinindhold«.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 310 af 28.11.2001, s. 19.

Oplysningen følges, i parentes og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 13, stk. 2, i direktiv 2000/13/EF, af koffeinindholdet angivet i mg/100 ml.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på drikkevarer fremstillet af kaffe, te, kaffeekstrakt eller teekstrakt, hvis salgsbetegnelse indeholder ordet »kaffe« eller »te«.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tillader handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, fra den 1. juli 2003.

2. Medlemsstaterne forbyder handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, fra den 1. juli 2004.

Varer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, og som er mærket før den 1. juli 2004, kan dog fortsat sælges, indtil lagrene er tømt.

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen
